

РЕШЕНИЕ

№ 742

гр. Пазарджик, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Соня Захариева
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно
наказателно дело № 20215220201483 по описа за 2021 година

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на К.. Я.. С., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, „ул. „***“ №*** против Наказателно постановление № 2021 -1818-08-35/12.07.21, на началник сектор „Охранителна полиция“ в РУ към ОД МВР Пазарджик, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 лв./петстотин лева/ по чл. 185, ал.1 от ЗОБВВПИ.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на НП и се настоява на отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят настоява да се отмени НП по изложените в жалбата съображения.

Въззиваемата страна, чрез писмено становище на процесуален представител, претендира неоснователност на жалбата и разноски (л. 29-31).

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, Съдът установи:

На 05.03.2021г. непълнолетния св.ХР. Ж. Д. предизвикал спор с жалбоподателя , който е негов съсед. Разменили си остри реплики, които ядосали свидетеля и той започнал да хвърля камъни по жалбоподателя, който се скрил в двора си , но дори и там, през оградата, Д. продължавал да хвърля камъни. С един от тях бил ударил жалбоподателя по главата. Затова, за да се предпази жалбоподателят стрелял с газ-сигналното си оръжие „Екол“ кал 9мм. С произведения изстрел успял да уплаши Д., който избягал.

На мястото пристигнал екип на „Спешна помощ“ и полицейски служители.Св.С. бил откаран и настанен в болница.

К.С. е уведомил по надлежния ред РУ Пазарджик за притежанието на посоченото оръжие, но поради употребата в описаната горе ситуация на неогнестрелно оръжие на публично място му била образувана прокурорска преписка.

След като по същата били събрани обяснения и документи с постановление на прокурор от 08.06.21г. е отказано образуване на ДСП и материалите са изпратени на началника на РУ Пазарджик за преценка относно реализиране на административно-наказателна отговорност. Резултат от същата е постановеното НП за нарушение на чл.60, ал.1, т.3б. от ЗОБВВПИ.

В обжалвания санкционен акт липсва основание за издаването му, но такова и не съществува. Според чл. 36, ал.2 от ЗАНН единствените хипотези на издаване на НП по преписка без акт е при прекратено от съд или прокурор производство. Но – не и при отказ за образуване на производство, както е в случая .(виж „Процесът по ЗАНН „ – Панов/Илкова, стр. 78 и решение по КАНД 3245/04 на СГС). Необходимо е било в случая, след като е получена преписката в РУ Пазарджик, да се насочи към съответния за съставяне на АУАН за възприетото нарушение , срокът за което по чл. 34 от ЗАНН не би бил изтекъл, тъй като по обвинителните факти е имало дейност на компетентните държавни органи за установяване на авторството и обстоятелствата по процесната дейтелност.

Директното издаване на НП е грубо нарушение на процедурата по ЗАНН, което обуславя директно отмяната на издаденото без акт НП. По този начин е пренебрегната първата фаза на административно-наказателното производство, което се образува със съставяне на акта и против който нарушителят има право на защита чрез възражения при предявяването и в тридневен срок след това (чл. 44, ал.1 от ЗАНН).

Независимо, че констатираният пропуск е достатъчен за отмяна на НП, ще се споделят и съображения по същество – в случай, че евентуално не се възприеме тезата за наличното съществено процесуално нарушение. ако производството по санкционираното му бе изправно и в резултат на него бяха постановени изрядни констативен и санкционен акт, последният би подлежал на отмяна по същество.

И това следва от самото описание в НП на обстоятелството по извършване на нарушението. *Отразена там* е ситуация по възникнал словесен конфликт между жалбоподателя и св. Д., който прераснал във „ **физически – взаимно бутане, при което Д. започнал да хвърля камъни по С., който бил ударен по главата**“. Така възприетата ситуация представя едва взаимна агресия, която е започнала в своята вербална и продължила във физическа форма – „взаимното бутане“ .До този момент и към него страните в конфликта, според възприетото от наказващия орган, са имали еднакво по съдържание и степен отношение една към друга и дори и да са си причинили леки телесни повреди, за тях приложим е института на реторсията по чл. 130, ал.3 от НК.

В един момент агресията на Д. е нахвърлила степента на взаимно проявената до момента (бутане) и той е започнал да хвърля камъни по жалбоподателя. От този момент следва да се приеме нова форма на нападение, което е едностранно и което поставя в по-голям спрямо този до момента риск жалбоподателя. Фактическите действия на Д. са били противоправни, тъй като са засегнали телесния интегритет на жалбоподателя. Нападението на непълнолетния свидетел е създавало реална и непосредствена опасност за живота и здравето на С. . Нападението не е било предполагаемо, а реално и безспорно установено от събраните доказателства. Твърденията на свидетеля Д., с които отрича да е осъществявал такава форма на агресия и последиците от нея върху жалбоподателя са опровергани от еднопосочните твърдения на жалбоподателя и полицейските служители, отзовали се на инцидента. Всъщност и което е по-важно - нападението на Д. , с което той е ударил с камък в главата С. е възприето като фактическо обстоятелство в словесната част на санкционния акт. Д. е бил активен нападател до момента на произвеждане на процесния изстрел, което всъщност го е спряло.

Горното обсъждане даде основание да се приеме, че *жалбоподателят е действал при неизбежна отбрана*. Тя съставлява упражняване право на защита, при която нападеният или други граждани могат да причинят вреди на нападателя с цел защита и отблъскване на нападението. Законът предоставя право на отблъскване на това нападение не само на нападения, но и на всеки гражданин, както е и в конкретния казус, без да е необходимо да се търси намесата на специализираните държавни и обществени органи. Правото на гражданите да се намесят и отблъснат нападението произтича от принципа на морала за взаимопомощ между членовете на обществото. Такова поведение следва да се толерира, защото има изключително важно възпитателно и предупредително значение и съдейства за ограничаване на пасивността, безразличието и равнодушието на околните, които виждат, че се върши престъпление, но не се намесват. Последното пък насърчава нарушителите на обществения ред, утвърждава у тях съзнанието, че свободно и спокойно могат да нарушават законите, правата и свободата на човешката личност.

Не е необходимо отбраната да бъде единствено средство за защита. Нападеният или защитаващият нападения може, но *не е длъжен* по закон да се откаже от активна защита, да бяга и се укрива, да търси помощ от държавните и обществените органи или трети лица. Като предоставя право на гражданите да отблъснат нападението чрез причиняване вреди на нападателя, законът допуска това, само ако *защитата е в пределите на неизбежната отбрана*. А защитата е в пределите на неизбежната отбрана, не само когато е налице съответствие между нея и нападението, но и при несъответствие, ако то не е явно. Съответствието се определя от съвкупността на всички обстоятелства, отнасящи се до силата и интензивността на нападението и защитата, значението на защитаващия и увреден обект, степента на опасността, застрашава нападения, неговите сили и възможности за отбрана, средствата за нападение и защита, броя на нападателите и отбраняващите се, мястото и времето на нападението и др.

В случая употребата на газ-сигналното оръжие на публично място създава смут и

тревога у гражданите и тъкмо тези последици законът цели да избегне с предвидената отговорност на процесното нарушение. Действително, при данните, че изстрелът е произведен на двора, около обяд, , несъмнено е, че той е бил възприет (поне чрез слуха) от други граждани и е предизвикал у тях тревога в някаква степен, но пък производеният изстрел е постигнал и целения от жалбоподателя резултат – да спре нападението на Д., което е застрашавало живота му. При тази съпоставка на причинени вреди от санкционираното нарушение и тези от нападението на Д., несъмнено е, че защитата на С. е била в рамките на необходимите предели.

При положение , че деянието е извършено при условията на неизбежна отбрана, законът го „ лишава“ от обществена опасност и хипотезата на чл. 10 ЗАНН вр. чл. 12 от НК е налице основание изключващо административно-наказателната отговорност. Това налага отмяна на НП, поради което и неоснователна е претенцията на ОД МВР Пазарджик за разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид горното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2021-1818-08-35/12.07.2021 г., на началник сектор „Охранителна полиция“ в РУ към ОД МВР Пазарджик, с което на КР. Я.. С., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ,ул. „**“ №*** е наложена глоба в размер на 500 лв./петстотин лева/ по чл. 185, ал.1 от ЗОБВВПИ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____